

ÍTRÓTTUR

SAMBAND
JÁKUP MØRK
JAKUP@SOSIALURIN.FO
TLF. 341800

Dia Midjord, landsliðsvenjari, heldur størsta lærdómin frá dystinum ímóti Sveis vera, at spælararnir mugu vera raskari at renna aftur

Mynd: Álvur Haraldsen

Vit orka ikki fulla ferð ígjøgnum allan dystin

– Vit staðfesta eina ferð aftrat, at í altjóða dystum er ferðin á spælinum so ómetaliga høg, at spælararnir skulu brúka eina tíð til at umstilla seg til skjóta spælið, sigur Dia Midjord, landsliðsvenjari

HONDBÓLTUR

Hilmar Jan Hansen
einslistir@kallnet.fo

Tað var ikki júst ein knústur landsliðsvenjari, sum vit hittu eftir dystin ímóti Sveis í gjárkvøldið, tí hann virkaði sera avkláraður við tær treytir, føroyska handbóltsslandsliðið hevur at spæla eftir, tá talan er um krevjandi altjóða dystir, sum í einari EM-undankapping.

– Hóast vit taptu, so kundi úrslitið enn tá sæð munandi betri út. Høvdu vit skorað í síðsta álopinum,

høvdu vit kanska bert verið fimm aftanfyrri í staðin fyri sjei, tí teir fáa eitt mál skjótt aftaná. Var munurin fimm ár, hevði tað verið eitt gott úrslit, sigur Dia Midjord, sum saman við Kára Nielsen venur landsliðið.

Hann heldur, at føroysku spælararnir ikki dugdu at taka av, tá sveisarnir rættu eina hond út og mestsum bjóðaðu Føroyum inn í dystin, tá stóðan var 9-10 og 10-11. Tá vóru føroyskir spælarar fríir við málmanninum tvær ella tríggjar ferðir á rað og málmaðurin hevði ta einu ferðina eina dupultbjarging, tá bara eitt mál var á muni.

– Vit staðfesta eina ferð aftrat, at í altjóða dystum er ferðin á spælinum so ómetaliga høg, at spælararnir skulu brúka eina tíð til at umstilla seg til skjóta spælið, sigur Dia Midjord, landsliðsvenjari.

– Tað terir øgiliga nógv upp á kreftirnar hjá okkum, og vit hava ikki nógv nógv orku til at spæla við fullari

ferð tvær ferðir 30 minuttir. Men tibetur bleiv tað gott ímóti endanum á dystinum, so alt í alt var úrslitið í lagi.

Armarnar niður

Eisini staðfestir Dia Midjord, at fært tú ikki málini í altjóða dysti, gongur tað øgiliga skjótt hin vegin.

– Tá vit hava skorað, nyttar ikki at koyra armarnar upp um høvd, tí tá ræður um at koma heimaftur at verja í stundini. Vit mugu læra, at tá bólturinn er á veg ímóti málinum hjá teimum, so mugu allir spælarar – uttan sjálvur skjúttin – renna heimaftur, so teir ikki fáa hesi bíligu málini, sigur hann.

– Gera vit tað, kunnu vit kanska forða fyri einum stórum parti av øllum skjótálopinum, sum hesa ferð kostaðu okkum so nógv í serliga fyrri hálvleiki.

Viðvíkjandi seinna hálvleiki, so viðgongur Dia Midjord, at tað var rættiliga

trupult at sleppa ígjøgnum ta kompaktu sveisisku verjuna at byrja við, men at hetta ikki gjørdist sami trupulleikin seinni.

– Tað er kanska tað, at vit hava nakrar stórar spælarar, sum kanska eru eitt sindur seinir eisini. Men tá vit koyrdu smærri og meira mobilar spælarar inn, sum orka at flyta seg, loysnaði upp hjá okkara monnum eisini, sigur landsliðsvenjarin.

– Lars L. Black hevur nakrar bjargingar og Levi Nybo kom eisini inn og hevði nakrar finar bjargingar. Tað gevur okkum eisini møguleikan at koma upp. Og so haldi eg eisini, at sveisarnir vóru týðiliga troyttir ímóti endanum, sigur Dia Midjord, sum í morgun saman við restini av hópinum fór av landinum við kós ímóti Sveis, har seinni dysturin verður spældur leygarkvøldið.

Tað søgdu spælararnir

Nakrar av viðmerkingunum, vit fingur frá føroysku spælarunum eftir dystin í gjárkvøldið.

HONDBÓLTUR

Hilmar Jan Hansen
einslistir@kallnet.fo

Lars L. Black

– Tá tú ert málverji, er tað einki óvanligt, at okkurt skjótálop kemur her og har, men tá eini fimm ella seks koma á rað, verður tú eitt sindur kløkkur. Teir høvdu nokk ætlað at lagt fyri sum ein ódn og skapt sær eina skjóta leiðslu, sum teir so bara skuldu halda. Men vit fingur tikið eitt sindur aftur frá teimum í seinna hálvleiki, tá skjótálopin eisini vóru nógv færri í tali.

Heini Hanusarson

– Vit brúka ov nógv orku uppá at fáa samanspælið at koyra, meðan teir vita akkurat, hvat teir koyra nær, og teir hava sum heild meira skipað spæl. Vit eru eitt sindur ótryggir uppá, hvar hinir fara og hvussu teir renna, og so missa vit fokus uppá, hvussu vit fáa bóltin inn um strikuna. Meðan eg var frískur og hevði kreftir, fekk eg nøkur mál, men teir fluttu verjuna eftir tí og so høvdu vit ikki ordiliga nakað mótspæl. Men tað gekk hampuligt allíkvæl, tí hinir spælararnir tóku so við seinni.

Agnar Joensen

– Sjei mál er kanska í ordan ímóti hasum liðnum, men eg eri ikki nøgdur, tí feilirnar hjá okkum eru barnafeilir, sum ikki hoyra heima á einum a-landsliði. Vit áttu at fingið nakrar fleiri bóltar inn á strikuna, tí har var ræðuliga opið inni á strikuni. Í seinna hálvleiki fluttu vit okkum ov lítið. Kanska vóru vit móðir, men teir innskiftu mennir fluttu seg meira, og tað gav beinanvegin úrslit.

Levi Nybo

– Teir spældu øgiliga skjótt frameftir, men annars spældu vit upp til teir, tí teir skoraðu ikki nógv mál í grundspælinum, men við sínnum skjótálopinum. Vit mugu bara vera nógv skjótari at koma aftur, tá vit hava brent ella skorað. Verjan stóð væl í grundspælinum, men har eru tað aftur hesi skjótálopin, og tá ert tú sum málmaður viðhvørt prísgevin.

Regin Joensen

– Tað var stuttligt, at vit ikki blivu runnir um koll ein heilan dyst. Sjei mál er sjálvandi ikki nógv gott, men vit verða runnir niður eina løtu í fyrri hálvleiki og eina løtu í seinna hálvleiki. Teir skora aftur, hvørja ferð, tá vit skora, so tað verður øgiliga tungt at spæla ein sovorðnan dyst. Eg má siga, at tað er ein øgiligur munur á at spæla ein sovorðnan dyst og so ein dyst í føroysku kappingini. Teir eru nógv skjótari og

sterkari, mann ímóti manni, so hetta er nógv sterkari mótsæða, enn vit eru vanir við. Her kanst tú ikki loyva tær at taka tær av løttum eina einastu løtu.